

Турнир ко дню области

стор. 2

Наша работа необходима для будущего

стор. 3

www.tribune.kharkov.ua

ТРИБУНА ТРУДЯЩИХ

10 серпня 2011 р.
Середа
№58
(8721)

Заснована 18 липня 1937 року

ГАЗЕТА ХАРКІВСЬКОГО РАЙОНУ ДЛЯ ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Шановні іменинники

Глушко Ірина Григорівна — депутат районної ради;

Стомаченко Віталій Юрійович — головний спеціаліст відділу аналітики та регіонального розвитку виконавчого апарату районної ради;

Кулічов Олександр Костянтинович — депутат районної ради;

Міненко Володимир Леонідович — директор Харківського обласного центру зайнятості;

Третяк Михайло Володимирович — голова Харківської районної ради;

Сергієнко Ніна Анатоліївна — директор Харківського районного спортивного клубу;

Бондаренко Василь Григорович — депутат районної ради;

Клочкова Яна Олександрівна — Почесний громадянин міста Харкова;

Кісь Віктор Миколайович — заступник голови райдержадміністрації;

Таукешева Тетяна Дмитрівна — заступник міського голови — директор Департаменту бюджету та фінансів міської ради, Почесний громадянин міста Харкова;

Новак Олександр Миколайович — секретар Харківської міської ради;

Волік Валентина Олексіївна — начальник загального відділу апарату облдержадміністрації;

Матвієнко Наталя Миколаївна — головний бухгалтер районної ради!!

Вітаємо вас із Днем народження та бажаємо міцного здоров'я, щедрої долі, благополуччя, творчого натхнення, сил і наснаги, успіхів у ваших справах!

Голова Харківської райдержадміністрації В. П. ЗБУКАР

Голова Харківської районної ради М. В. ТРЕТЯК

Повідомлення

Пономаренківська сільська рада повідомляє, що рішенням XL сесії V скликання від 12.08.2010 р., ТОВ «Укртауер» надано дозвіл на розробку містобудівного обгрунтування та містобудівних умов і обмежень для здійснення реконструкції не житлового приміщення і розміщення об'єкту телекомунікаційної інфраструктури опори за адресою: с. Хроли, територія СТ «Слобода».

Пропозиції та зауваження приймаються до 10.00 год. 29.08.2011 р. за адресою: 62480, с. Хроли, Пономаренківська с/рада, вул. Червоноармійська, №15, приміщення Пономаренківської с/ради.

Громадські слухання відбудуться о 10.00 год. 29.08.2011 року за адресою: 62480, с. Хроли, Пономаренківська с/рада, вул. Червоноармійська, №15, приміщення Пономаренківської с/ради.

ОБ'ЄДНАТИСЯ, ЩОБ ВИЖИТИ!

Минулої п'ятниці у великій залі Харківської райдержадміністрації відбулася виробнича нарада, присвячена питанням об'єднання двох найбільших комунальних підприємств Передмістя — комунального підприємства теплових мереж Харківського району та КП «Водопровідно-каналізаційного господарства Харківського району».

Навіть монопольне становище на ринку послуг не дозволяє цим підприємствам працювати рентабельно, без суттєвих збитків. Постійно накопичуються борги за спожитий газ, електроенергію, використану воду, допоміжні матеріали тощо. Лише за перше півріччя 2011 року загальна сума збитків по обох підприємствах склала понад 3 млн 430 тис. грн. Все це результат непродуманої тарифної політики в державі, недосконалої компенсаторної бази відшкодувань за спожиті енергоносії, низького рівня сплати населенням коштів за використані послуги, слабкий контроль за стягненням заборгованості споживачів, великі втрати матеріальних ресурсів на місцях тощо.

Особливо критична ситуація склалася в КП «ВКГ Харківського району», яке опинилося на межі банкрутства через величезну заборгованість, що накопичувалася протягом багатьох років, починаючи з 2003 року, і зараз складає близько 11 млн грн. Судами та виконавчими службами з підприємства регулярно стягуються не лише фактичні борги, а й накладаються величезні суми штрафних санкцій, які знекровлюють бюджет комунального підприємства.

На останній сесії Харківської районної ради, із метою порятунку стратегічно важливого для Передмістя підприємства, було ухвалено рішення про передачу основних засобів КП «Водопровідно-каналізаційного господарства Харківського району» — комунальному підприємству теплових мереж Харківського району.

— Скажу відверто, напередодні цієї сесії в комісіях та серед фахівців було чимало гострих дебатів й дискусій щодо доцільності такого об'єднання, — сказав голова Харківської районної ради Михайло Третяк. — Воно й зрозуміло, адже люди часто звикли працювати постарому і все нове зустрічають без захоплення. Проте економічна ситуація в країні диктує нові, нестандартні рішення, які дають можливість підприємствам діяти ефективніше, а засновникам раціональніше використовувати їхній виробничий потенціал…

Як зазначив на виробничій нараді голова Харківської райдержадміністрації Віталій Збукар, об'єднання двох комунальних підприємств нашого району дасть можливість оптимізувати витрати з районного бюджету на їхнє утримання, підвищить якість послуг і зменшить їхню собівартість, покращить матеріальну базу, сприятиме створенню єдиної бази абонентів-споживачів послуг, дозволить створити єдину диспетчерську й аварійну служби, збільшить обсяги виробництва і т. д.

Процес об'єднання триватиме 2 місяці й повинен завершитися 1 жовтня. Адже 15 жовтня розпочинається новий опалювальний сезон і в реорганізованому комунальному підприємстві до нього вже всі повинні бути готові.

Думка фахівців

Олег Левченков, директор КП Теплові мережі Харківського району:

— Завдання, яке поставлено перед нами райдержадміністрацією і районною радою, ми обов'язково виконаємо. Можу запевнити, що це об'єднання ніяким чином не вплине на простих робітників. Водопостачальники продовжуватимуть працювати як наш філіал, ми будемо придивлятися один до одного, допомагати, надавати усіляку підтримку. Сподіваюся, що наш проект об'єднання матиме успішну перспективу.

Олександр Васконян, директор КП «Водопровідно-каналізаційного господарства Харківського району»:

— Ми приймаємо відповідальне рішення, але іншої альтернативи, на мій погляд, зараз немає. Я вважаю, що об'єднувати два підприємства потрібно було значно раніше, створивши одне потужне, технологічне, технічно оснащене підприємство. Найголовніше — не загубити те, що ми маємо на сьогоднішній день: значні напрацювання, фаховий персонал, прогресивні методи роботи. Об'єднуватися буде надзвичайно складно, це непростий процес, але іншого виходу немає.

Олег Тройно, радник голови Харківської районної ради:

— У процесі об'єднання двох підприємств найголовнішим є те, щоб знайти оптимальне застосування для кожного працівника і не ущемити чиїхось прав. Зараз на обох підприємствах працює понад 840 робітників — це найбільші колективи комунальних підприємств нашого району. І про майбутню долю усіх цих людей ми повинні подбати. Щодо 11 мільйонів боргу КП «ВКГ», то ми зараз працюємо над цією проблемою і обов'язково знайдемо оптимальні шляхи погашення цього боргу.

Василь ЧИГРИН,
фотоколаж Марії ЗАЙЦЕВОЇ

Офіційний сайт газети «Трибуна трудящих»: www.tribune.kharkov.ua

ТУРНИР КО ДНЮ ОБЛАСТИ

В Харькове стартовал турнир по бильярду среди депутатов местных советов Харьковской области на Кубок Президента Ассоциации органов местного самоуправления Сергея Чернова. Турнир посвящен Дню области.

Депутат областного совета, исполнительный директор Ассоциации, талантливейший организатор и большой любитель бильярдного спорта Николай Титов предложил устраивать ежегодные кубки по бильярду, на что согласились многие его коллеги, а саму идею поддержал Сергей Чернов, основав Кубок.

— Я предложил главе Харьковского областного совета, президенту Всеукраинской ассоциации органов местного самоуправления Сергею Чернову выбрать для соревнований бильярд, поскольку сам увлекаюсь этой игрой. Впервые я увидел бильярд в сельском клубе в Сахновщинском районе, где учился в школе. С того времени играю регулярно. Мы с друзьями по четвергам играем в футбол, а после матча с большим удовольствием в бильярд, — рассказал Николай Титов.

Участвовать в соревновании могут все желающие депутаты Харьковской области. Представителем Харьковского района выступает депутат Михаил Бондаренко, который принял активное участие в организации и проведении турнира.

Благодаря организационному комитету, в который входят Сергей Чернов, Николай Титов и Михаил Бондаренко, изъявили желание участвовать в турнире 14 спортсменов: от глав администраций до депутатов местных советов. Это спортсмены из областного совета, а также Дергачевского, Валковского, Первомайского, Харьковского районов. На данном этапе турнир перевалил за экватор и обозначился лидер — Николай Титов.

Участники соревнования

Оргкомитет: Николай Титов (слева) и Михаил Бондаренко

Целью турнира является агитация здорового образа жизни, укрепление взаимоотношений между депутатами местных советов разного уровня. Все это приведет к совместной плодотворной работе в каждом районе, следовательно и в области.

Сам турнир проходит в дружеской бескомпромиссной борьбе в прекрасном бильярдном клубе «Империалъ». Финал турнира состоится в том же клубе среди первой четверки в сентябре месяце. Кубок победителям будет вручать Сергей Чернов.

Надеемся, что бильярд будет широко развиваться в Харькове и области, ведь это не только высокоинтеллектуальный, но и физический вид спорта.

Мария ЗАЙЦЕВА

Комментарий

Михаил Бондаренко, главврач Кожвендиспансера Харьковского района, депутат Харьковского райсовета:

— Очень приятно, что наше руководство на данном этапе вложило силы в этот турнир. Я считаю, что очень полезно проводить такие турниры среди депутатов, молодежи и т. д. Это и общение между людьми, и обмен опытом, что полезно каждому человеку. Именно такие соревнования могут способствовать совместной и плодотворной работе депутатов в дальнейшем.

Как и во всех соревнованиях, не обязательно выиграть, главное — поучаствовать!

■ Вопрос

ЕСТЬ ЗУБЫ — НЕТ МЯСА, ЕСТЬ МЯСО — НЕТ ЗУБОВ?

Примерно двадцать пять лет назад на экраны вышел документальный фильм советского латвийского режиссера Юриса Подниекса «Легко ли быть молодым?». Картина тогда наделала много шума. Вот так откровенно рассказать о проблемах советской молодежи, априори самой счастливой в мире, никто не решался. Это было чревато неприятными последствиями.

Сегодня у молодежи нет тех проблем. Сенсорный и информационный голод, унизительный дефицит самых элементарных вещей — все это ушло в прошлое. Времена, когда нас с детства старательно превращали в «серую массу», канули в Лету. Однако молодым не стало легче. Напротив, сегодня им приходится преодолевать трудности, какие нам и не снились. Самоопределение, поиск своего места в жизни превратились в серьезную проблему.

Получить хорошее образование, мягко говоря, непросто. И что бы ни говорили о том, что, имея голову на плечах, можно поступить в вуз… Давайте не будем лукавить. Можно, да только не в любой вуз, и не на любой факультет. Сегодня эту «деликатную» тему почему-то старательно обходят стороной. А тем временем, талантливые, но «безденежные» дети вынуждены год за годом биться головой в каменные стены и дубовые двери престижных университетов и академий, куда без особого «напряга» поступают менее умные, но более обеспеченные сверстники.

Дальше — больше: возникает проблема трудоустройства. Найти работу, в принципе, несложно. «Рабский» труд за гроши без всяких трудовых соглашений и гарантий — это всегда пожалуйста. А вот интересная, и, главное, высокооплачиваемая работа — увы, не для всех. И будь ты семи пядей во лбу, без знакомств и протекций устроиться на такое место более чем проблематично. Можно, конечно, возразить: начинать надо с малого — постепенно и зарплата увеличится, и карьерный рост будет. Но жить-то приходится сегодня и сейчас. И молодым, если начинать «с малого», потребуется солидная материальная поддержка: кушать никто не отменял. Хорошо, если родители смогут помочь. А если нет? А если у молодой пары появится ребенок? Какой ребенок, о чем вы говорите? Вот и откладывают появление наследника «до лучших времен» молоденькие жены: случайно забеременев (ну нет 100%-х методов контрацепции, кроме полного воздержания), делают аборты, рискуя потом никогда не изведать радости материнства. Нет квартиры, нет денег — аргументы совсем не в пользу зародившейся жизни.

Молодость — пора становления личности. Неуверенность в себе порождает и усугубляет комплексы, а первые жизненные неудачи могут закалить, а могут и сломать, если никто вовремя не подставит плечо.

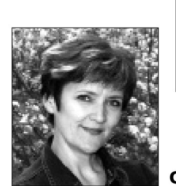
Государственная поддержка нужна не только «сирым и убогим». Молодые и здоровые нуждаются в ней не меньше. Общество, безжалостно «прессующее» потенциальных носителей и продолжателей жизни, обречено на медленное старение и вымирание.

На этой неделе, 12 августа, мировое сообщество отмечает Международный День молодежи, установленный Генеральной ассамблеей ООН по предложению Всемирной конференции министров по делам молодежи, состоявшейся в Лиссабоне 8—12 августа 1998 года.

Сегодня в Украине реализуется масса государственных программ по поддержке молодежи. Но процесс идет «со скрипом», что-то тормозит: или нерасторопность властей на местах, или программы разработаны без учета наших возможностей.

Так легко ли быть молодым? Нет, нелегко. И все-таки мы, перешагнувшие определенный возрастной рубеж, наверное, немного завидуем им. У них все еще впереди — и победы, и поражения, и успехи, и неудачи. Сегодня у них есть доступ к вещам, о которых мы даже не мечтали. Правда, и соблазнов появилось куда больше, чем возможностей. Есть такая восточная пословица: когда есть зубы — нет мяса, когда есть мясо — уже нет зубов. Поздравляя молодежь с праздником, пожелаем: «Пусть эта пословица будет не про вас».

Ольга ПОПОВА,
фото Марии ЗАЙЦЕВОЙ

Ольга ПОПОВА,
фото Марии ЗАЙЦЕВОЙ

НАША РАБОТА НЕОБХОДИМА ДЛЯ БУДУЩЕГО

■ *Профи*

День строителя — праздник, который смело можно назвать всенародным, потому что наши дома, школы, больницы, театры и клубы — все начинается с первого кирпичика, который закладывают строители. И перед тем, как в дом войдут первые новоселы, именно строители вручат им новенькие ключи. От мастерства, профессионализма строителей и вложенной в дело души зависит, какая атмосфера будет царить в стенах, где мы живем, учимся, работаем, проводим досуг.

Главное — командный дух

Накануне Дня строителя мы побывали на предприятии, которое без преувеличения можно назвать флагманом строительства на всей Восточной Украине — АО «Куряжский домостроительный комплекс». Уникальность КДСК — в самодостаточности: здесь строят, что называется, «от» и «до» — от выбора стройплощадки и проектирования до производства железо-бетонных изделий, строительства домов и сдачи квартир «под ключ».

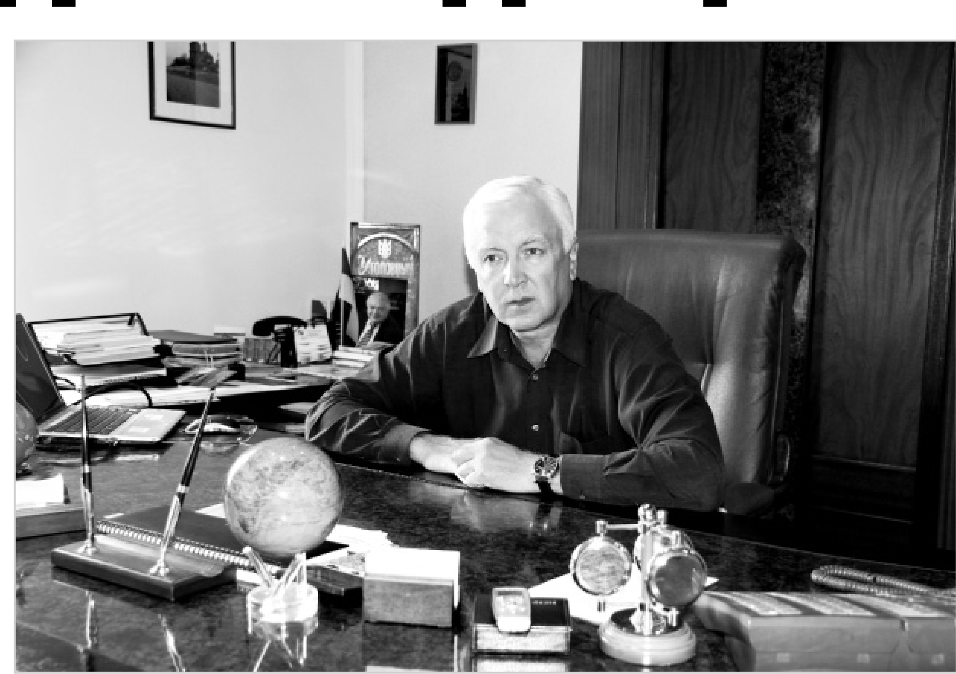
— Процесс здесь замкнутый, и все 15 цехов работают в едином режиме, — рассказывает директор промышленного комплекса КДСК Андрей Курило. — Главное в нашей работе — это командный дух. Здесь нельзя рассуждать, что кто-то работает больше, а кто-то меньше: все работают на общую задачу — выпуск панели для строительства, и любая пробуксовка одного-единственного звена в этой цепи недопустима. Это как единый организм...

Андрей Николаевич с увлечением начинает описывать весь процесс производства — от поступления материалов в транспортный цех до выпуска готовой панели. К сожалению, формат газеты не позволяет рассказать читателю об этом, но можно сказать одно — это действительно уникальное предприятие: здесь не зависят от недобросовестных партнеров, весь процесс производства полностью зависит от самих себя, от профессионализма каждого сотрудника, начиная с президента компании и заканчивая простым рабочим из цеха.

— Я уже 22 года на предприятии, — говорит слесарь 6-го разряда ремонтно-механического цеха Александр Гречка, один из лучших рабочих предприятия. — Для меня это уже не просто место работы — это моя жизнь. Накануне праздника я хочу пожелать всем коллегам, чтоб у нас больше строили, а будет работа — будет все в порядке. Ну, и конечно, здоровья и семейного счастья. Кстати, мы всегда в этот день традиционно отдыхаем на природе, у меня и дочка на комбинате работает штукатуром-маляром, так что это наш семейный праздник.

Начальник ремонтно-механического цеха Игорь Чугунов показывает нам свой цех: гибочные и токарные станки, сварочное оборудование и т. д., а у стены можно полюбоваться готовой продукцией — всевозможные металлические конструкции, как массивные, так и весьма изящные по исполнению. На мой вопрос, кого из рабочих можно особо отметить, Игорь Владимирович сначала стал перечислять фамилии, а затем сказал:

— Наверное, я могу отметить всех. У нас коллектив небольшой, сложился много лет назад, и все 15 человек достойны называться лучшими. Я могу сказать одно — сегодня эта команда способна выполнять весь необходимый объем работ, это профессионалы, золотые руки, и я уверен, что им по плечу любая задача.

Валерий Вереитинов

Невзирая на обстоятельства

Сегодня Куряжский домостроительный комплекс, как и все, испытывает определенные проблемы — кризис не обошел стороной этот дружный и крепкий коллектив. Но руководству не привыкать — здесь умеют достойно переживать трудности. За 22 года работы предприятия даже в самые безнадежные времена комбинат работал, удавалось строить и сдавать дома, сохранять костяк трудового коллектива, добрые традиции, школу мастеров.

В ремонтно-механическом цехе

— Прежде всего я поздравляю своих коллег и желаю, чтоб у всех нас была работа, хорошая зарплата, чтобы мы строили объекты, которые будут украшать Харьковский район, область и всю Украину, ну, и конечно же, мира в семье и здоровья, — говорит генеральный директор КДСК Валерий Вереитинов. — Сегодня у нас, как и у всех, есть проблемы — не сравнить с докризисным 2008 годом. Но мы работаем, строим, сдаем объекты. Мы построили дома для пострадавших от взрыва арсенала в Лозовой, а впереди у нас несколько интересных проектов.

Генеральный директор раскладывает на столе плакат — эскиз многоэтажного микрорайона, который планируется построить в Кутузовке в рамках программы реконструкции ветхого жилья. Суть проекта — на месте старых временных бараков будут построены современные дома, а люди из бараков будут переселены в новое жилье. Этот проект, к слову, будет реализован не только в Кутузовке, но и по всему Харьковскому району и Харьковской области под патронатом лично губернатора Михаила Добкина. Сейчас подобные совместные программы начинают реализовываться в Мерефе, Песочине, Циркунах и Рогани. Здесь партнерами КДСК выступают как местные власти, так и Харьковская райгосадминистрация. Эти масштабные проекты позволят решить массу проблем в районе — ведь комбинат строит не только квартиры, но и социально-бытовые объекты, инженерные сети и коммуникации — всего этого сегодня не хватает.

— Особая наша гордость — микрорайон «Мобиль», «первая ласточка» в районе, — продолжает Валерий Вереитинов. — Сегодня мы работаем над завершением «Мобиля», осталось построить две 16-этажки, один двухподъездный панельный дом и часовню — микрорайон приобретет законченный вид. Мы благодарны руководству поселка, лично Александру Владимировичу Чернобаю, и надеемся, что наше сотрудничество на этом не закончится, и в Песочине найдется свободная площадка для еще одного микрорайона.

АО КДСК принимает участие также в программе «Доступное жилье». Существуют объекты незавершенного строительства, которые в свое время из-за нехватки средств не были сданы «под ключ», и которые необходимо завершить. Суть программы заключается в следующем: государство оказывает помощь в приобретении жилья в размере 30% через Фонд содействия молодежному строительству, а 70% оплаты — за будущими жильцами. Безупречная репутация КДСК, относительно невысокая стоимость и в то же время высокое качество работы — все это позволяет не сомневаться, что программа будет реализована на самом высоком уровне. А если учесть, что часть строительных работ уже выполнена, то для потенциальных жильцов это хороший вариант: такое жилье действительно можно назвать доступным.

— Профессия строителя — одна из самых гуманных и интересных, — считает первый заместитель генерального директора АО КДСК Ромео Алексанян. — Наш комбинат уникален, как парадоксально ни звучало бы слово «уникальный» по отношению к сочетанию «панельный дом». Но сегодня панельные дома не те, что были когда-то: прекрасная планировка, современные материалы и новые технологии — все это позволяет нам строить жилье отличного качества и доступное по цене. Должен признаться, что ремонт и реконструкция уже построенного — это не так интересно, как строительство нового объекта. Когда приходишь на место будущей стройки, а это, как правило, заброшенные пустыри, свалки, заросшие и захламленные мусором яры, и потом наблюдаешь, как в течение нескольких недель здесь начинает кипеть жизнь, возводятся стены домов, все вокруг преображается, и как завершающий штрих — счастливые лица новоселов, понимаешь, что жизнь прекрасна, и работа в радость. А потом появляются детские площадки, и рядом с нашими домами гуляют молодые мамы с колясками — это главный показатель того, что наша работа необходима для будущего. Мы поздравляем всех коллег с нашим общим праздником, и пусть наш труд приносит всем только радость и творческое вдохновение.

Ромео Алексанян

■ Вісті Передмістя

На завершальній стадії

На будівельному майданчику одного з найбільших довгобудів Передмістя — Липецької лікарні — зараз активізувалися опоряджувальні роботи. Із державного бюджету виділено понад 9 млн 209 тисяч гривень на завершення будівництва і введення в експлуатацію нового корпусу стаціонару на 30 ліжок та поліклінічного відділення на 170 відвідувачів. За найостаннішими даними, на цьому об'єкті вже повністю завершено будівельно-монтажні роботи і споруда вже готова на 95 %. На сьогодні будівельники підрядних організацій проводять внутрішні оздоблювальні роботи, зводять огорожу території. Найближчим часом необхідно також облаштувати електрощитову і провести зовнішнє освітлення. Завершальна стадія — впорядкування території лікарні, яке проводитимуть вже восени. Як повідомили нам будівельники, лікарню в Липцях можна буде ввести в експлуатацію вже наприкінці осені (за умови чіткого фінансування).

Молодість столітнього стадіону

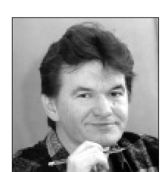
Вже через рік стадіону «Авангард» у місті Мерефі виповниться 100 років. Це найстаріша у Харківському районі спортивна споруда, що діє до цього часу й використовується за призначенням. Тут проходило чимало відповідальних матчів не лише районного, а й обласного та республіканського рівнів. На полі стадіону у різні часи проводили свої тренування футбольні клуби «Спартак», «Авангард», «Геліос» із Харкова, «Динамо» із Києва, «Колос» із Полтави та ін.

Зараз стадіон «Авангард» знаходиться на балансі Мереф'янської міської ради. З обранням на посаду мера Веніаміна Сітова, розпочалося друге життя славетної спортивної споруди. Веніамін Іванович сам є майстром спорту з лиж, і тому вирішив неодмінно реконструювати найстаріший стадіон Передмістя. Активна стадія відновлювальних робіт розпочалася ще весною. Розроблено проект реконструкції і підготовлено території під майбутні поля з міні-футболу, тенісу, хокею. Впорядковується і розчищається площа спорткомплексу, модернізуються роздягальні, душові установки, суддівська кімната і баня. Ще пройде декілька місяців і столітній «Авангард» в Мерефі значно помолодшає і стане оним із кращих районних стадіонів нашої області.

Василь ЧИГРИН

■ Прикладне мистецтво

МІНІ-ШЕДЕВРИ З «БЛОШИНОГО» РИНКУ

Василь ЧИГРИН, фото автора

До 20-річчя незалежності України у Бабаївському історико-краєзнавчому музеї формується нова постійно діюча експозиція декоративно-художніх виробів вітчизняних керамічних та фарфорово-фаянсових заводів.

Мода минулих поколінь

Ще на світанку свого розвитку люди намагалися активно включати у свій повсякденний побут вироби з глини. Археологам та дослідникам старовини вдалося знайти чимало древніх гончарних виробів і на території нашого району. Історія походження гончарного ремесла огорнута таємницями, загадками й гіпотезами. З одного боку, в священних книгах згадується про створення людини з глини, що підтверджує факт поширення гончарства в доісторичну добу. Але з іншого боку — численні наукові дослідження наводять докази того, що спочатку нашими далекими предками використовувалися в якості основної сировини для виготовлення посуду пташиний послід, шкаралупа, вовна і пух тварин, а зовсім не глина.

Для обпалювання глини умільці використовували багаття, а потім вже навчилися будувати найпростіші печі.

Однак, як це не дивно, починалося все з дитячих іграшок. Їх використовували не лише у якості предметів для малечі, але й як обереги. На іграшки наносилися малюнки і заклинання для того, щоб пом'якшити гнів богів і надати сили їхнім володарям. Постійно накопичувалися все нові й нові знання, люди навчилися створювати не лише горщики, але й винайшли глиняні блоки — свого роду цеглини. Це дало можливість нашим предкам будувати свої оселі на тих територіях, де було зручніше й безпечніше. Гончарство отримало новий поштовх свого розвитку.

Ці унікальні фарфорові та фаянсові статуетки незабаром стануть основою постійної музейної виставки

Звичайно ж, вироби тих часів спочатку були дуже простими, в основному грубих форм. Тоді ще не знали гончарного круга, а тому використовували технології ліпнини. Дно виробів було округленим, трохи загостреним для того, щоб можна було розставляти посуд на піску, в грунті між камінням.

Епоха пізнього палеоліту ознаменувалася появою посуду з пласким дном, на виробах стали використовувати орнамент, а пізніше й художній розпис. Професія гончаря ставала дедалі почеснішою, і до 4 тисячоліття до н. е., коли були винайдені гончарний круг і технології глазурування, ремесло, нарешті, здобуло свої чіткі норми і правила.

Слід зазначити, що винайдення гончарного круга й глазурування надало прикладному ремеслу характер мистецтва. Гончарні вироби здобули правильної форми, а глазурування дозволило древньому глиняному посуду стати водонепроникним. Пізніше були винайдені і фаянс, і фарфор, й інші цікаві з наукової точки зору суміші. Окремі експонати глиняного, фарфорового і фаянсового посуду вже багато років можна побачити в багатьох музеях Передмістя.

Раритети бентежать душу

У Бабаївському музеї теж включено до експозиції чимало керамічних виробів. Безперечно, тут є й оригінальні вироби Будянської фаянсової фабрики, відкритої ще Кузнецовим. Але протягом останніх років місцеві жителі та гості селища почали приносити до музейного закладу не посуд, а яскраві, надзвичайно цікаві художні фарфорові вироби, композиції, статуетки. Це невеличкі, майстерно виготовлені мініатюри найрізноманітніших форм: фігурки дорослих людей і дітей, а також різноманітні котики, собачки, ведмедики, журавлики, лисички, їжачки тощо. Навіть попри багато десятиліть вони дуже добре збереглися і милують око вивіреними пропорціями, яскравими фарбами розпису, неймовірним сполученням композиційних елементів.

Практично в кожній квартирі за часів колишнього Радянського Союзу можна було зустріти прикраси для інтер'єру у вигляді журавликів у шафі чи слоників на серванті. Все це вироби декоративно-ужиткового мистецтва, яке було дуже поширеним в нашій країні не лише до революції, а й за радянських часів. Лише в Україні діяло близько 10 таких підприємств. Серед найвідоміших — Полтавський фарфоровий завод, Опішнянський та Полонський заводи художньої кераміки, Будянський фаянсовий завод, Дружковський та Первомайський фарфорові заводи, Київський експериментальний кераміко-фарфоровий завод, Добушський фарфоровий завод та інші.

— Кожне з цих українських підприємств щороку випускало десятки і навіть сотні найменувань художньо-прикладних виробів найрізноманітніших конфігурацій, — розповідає завідуюча Бабаївським історико-краєзнавчим музеєм Алевтина Шепель. — Усі ці вироби формували величезний шар національної декоративно-прикладної, ужиткової та інтер'єрної культури, яка сьогодні, на жаль, занепала. Позакривалося чимало спеціалізованих заводів, включаючи Будянський, суттєво зменшився випуск сувенірної і подарункової продукції із фарфору та кераміки. Але й зараз бентежать душу ці елегантні, теплі скульптурки, статуетки і вироби, виготовлені колись з великою любов'ю і майстерністю фахівцями українських підприємств...

Зараз такі керамічні, фарфорові та фаянсові фігурки можна знайти на численних харківських «блошиних» ринках та «барахолках». Хоча для багатьох із них місце не там, а в найкращих музеях.

Алевтина Шепель демонструє оригінальну сувенірну композицію, виготовлену на Київському експериментальному фарфоровому заводі

Зберегти для нащадків

У самої Алевтини Шепель щемить серце, коли вона бачить високохудожні фарфорові вироби посеред куп мотлоху та старого непотребу на базарних розвалах. Саме тому вона періодично їздить по міських ринках і за власні гроші скуповує найраритетніші та найцінніші вироби українських фарфорових заводів (на сьогодні їх вже близько сотні). Вони, разом з відповідними музейними експонатами та подарунковими екземплярами від земляків, незабаром стануть основою великої постійно діючої виставкової експозиції Бабаївського музею, яку планується відкрити до 20-річчя проголошення незалежності України та до Дня селища Бабаї, який проводитиметься наприкінці серпня.

— Ми просто зобов'язані зберегти для наших нащадків цю дивовижну красу, яка є невід'ємною частиною історії нашої рідної України, — каже Алевтина Анатоліївна. — Останнім часом спостерігається суттєве підвищення інтересу до нашого музею. Цього року значно збільшився потік екскурсантів. Приїжджають цілі автобуси не лише з інших населених пунктів Передмістя, а навіть з Харкова, інших районів області. Упевнена, що в цьому є заслуга й районної газети «Трибуна трудящих», яка регулярно друкує цікаві статті про наш музей...

Зараз Алевтина Шепель займається систематизацією експонатів майбутньої постійної виставки, виготовляє ярлики-підписи під кожний експонат. Бабаївський селищний голова і палкий поцановувач історичної старовини Олександр Мороз вже замовив виготовлення величезної скляної експозиційної вітрини, яку змонтують посередині одного з музейних залів. Ця вітрина матиме круговий обхід для того, щоб екскурсанти могли з усіх боків роздивитися експонати.

А члени дитячого гуртка прикладного та образотворчого мистецтва при селищному Будинку культури активно допомагають реставрувати деякі понівечені статуетки. Скажімо, нещодавно юні майстри відновили відбитий дзьобик фарфорового журавлика, який скоро займе почесне місце у вітрині.

Усі ми з нетерпінням чекатимемо на відкриття нової художньо-прикладної виставки у Бабаях.

ТРИБУНА трудящих
Видавець: редакція газети «Трибуна трудящих»
Наш сайт: http://www.tribune.kharkov.ua
Свідоцтво про державну реєстрацію ХК №1518-259ПР від 29.04.2009 р.
Засновники: Харківська районна рада, Харківська районна державна адміністрація
Офіційний сайт ХРДА: http://www.khrda.gov.ua
Виходить щосереди та щосуботи українською та російською мовами.
Адреса редакції: 61052, м. Харків, вул. Червоноармійська, 4.
E-mail: Tribuna2009@mail.ru
Тел. 712-00-56. Тел./факс 712-37-10.
В. о. головного редактора: Микола Хорошев.
Відповідальний за випуск: Ольга Попова.
Літературний редактор: Ганна Положій.
Верстка: Інна Денисенко.
Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати текст. Відповідальність за зміст та достовірність інформації у публікаціях несе автор, а в рекламних матеріалах (®) — рекламодавець. Редакція не завжди поділяє позицію авторів. Листи, рукописи і фотокартки не рецензуються і не повертаються. Листування з читачами тільки на сторінках газети. При використанні матеріалів посилатися на газету обов'язково.
Газета надрукована у друкарні ВАТ «Видавництво «Харків». Московський просп., 247, МСП, Харків, 61037.
Зам. 9- .
Тираж 1896 примірників.
Передплатний індекс 61805